

Forhandlingerne ved den Lejlighed. De har givet en fuldstændig Fremstilling deraf. Alt er i saa Henseende oplyst. Men jeg gentager: Naar det bestandig fra den Side paastaas, at der er Ting, som saadan siver ud gennem den ene og den anden tyske Fremstilling, og at det er kedeligt, at vi ikke kunde forhindre dette, og at de er saa aabenbandede, har vi fra vor Side et naturligt og rimeligt Krav paa at faa fremlagt en Redegørelse indeholdende alt, hvad der kan oplyses, ogsaa tilvejebragt gennem Forhandling med de Repræsentanter, som fremsætter saadanne Antydninger. Vi har Krav paa at kunne tilbagevise de Bagvælselser, der i saa Henseende atter og atter fremføres, uden at nogen er i Stand til at staa inde derfor med virkelige Beviser paa noget som helst Omraade.

I Anledning af de Udtalelser, som den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Brøsen) fremsatte, skal jeg bemærke, at jeg indrømmer, at vi er nærmere ved normale Forhold nu end i 1918, forudsat at normale Forhold i det hele taget igen indtræder, før der igen kommer nye og omfattende Begivenheder, men det, Striden drejer sig om, er kun det, om Forholdene dog vedblivende er af ganske unormal Karakter, og om de nye normale Forhold, der opstaar, ikke vil tilvejebringe en saa omfattende Forbindelse mellem Danmark og de andre Magter, at en Behandling af disse Sager paa særlig Maade er fornøden. Det ærede Medlem henviste til, at de allerfleste udenrigske Spørgsmaal giver sig Udtryk i Traktater, som bliver forhandlet i specielle Udvalg. Ja, det ved jeg lige saa godt som det ærede Medlem, men det vil heller ikke være ubekendt for det ærede Medlem, at den Behandling, der finder Sted i de specielle Udvalg efter Forhandlingen her i Salen, kommer, naar en Afgørelse er truffet, den kommer, naar Traktaten er underskrevet i Danmarks Navn, og det, der er tilbage, er kun Ratifikationen, og dér vil Rigsdagen i allerhøjeste Grad være bundet, idet den vil have enten fuldstændig at forkaste Traktaten eller slutte sig til den. Man vil være udelukket fra at øve den Indflydelse, som en Deltagelse i Forhandlingerne, medens Forberedelserne finder Sted, naturlig kunde give. Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at det kunde være rart ogsaa at have saadanne Udvalg for justitsministerielle og forsvarsministerielle Sager, og vendte tilbage til disse Beretninger om de 33 Rangeringer, der er Justitsministerens kære Tanke. Jeg skal ikke fordybe mig i det Spørgsmaal, heller ikke beskæftige

mig med Justitsministerens Antal af Vagtforstærkninger, som er mildere end Rangeringer, og Konsignationer, som er værre end Rangeringer. Jeg tror, at hvis vi skulde ind paa det, saa vil der ikke blive saa megen Forhøjelse for de ærede Medlemmer ved at fortsætte Debatten her. Men jeg haaber, at det ærede Medlems Udtalelser maa opfattes som Udtryk for en villig Stemning overfor et andet Forslag, som vi ganske vist ogsaa har tænkt paa at fremkomme med ved Løsningen af Militærspørgsmaalet, nemlig om Skabelsen af et Udvalg, der vedblivende skal være i Forbindelse med Forsvarsministeren med Hensyn til Forholdet til Soldaterne og de Forhold, som dermed staar i Sammenhæng.

Det ærede Medlem mente, at vi fra vor Side kunde være tilfreds med Udtalelserne om Dokumenterne. Jeg er ikke helt klar over, hvad disse Udtalelser gaar ud paa. Det ærede Medlem sagde, at Hr. Arkivar Fontenays Redegørelse i sin Helhed nok vilde kunne offentliggøres. Da jeg før nævnte det, lød der en stille Protest fra den højtærede Statsministers Side, som forplantede sig til den højtærede Udenrigsminister, og det blev rettet til, at denne Redegørelse skulde danne Grundlaget derfor. Hvilket er det da, man fra Regeringens og dens Partis Side er villig til at gaa med til? Ja, det faar vi vel ikke opklaret i Dag, men det er heller ikke nødvendigt, og det vil være tilstrækkeligt at faa det forklaret under Forhandlingerne i det Udvalg, der er bebudet. Jeg for mit Vedkommende ønsker ganske vist, at der til denne Redegørelse maa være knyttet en Række Dokumenter paa de afgørende Punkter. Dermed er ikke sagt det, som den ærede Ordfører for Venstre tror ligger i Forslaget, at Udvalget skal træffe Beslutning om, hvorledes denne Offentliggørelse skal finde Sted. Nej, Udvalget skal forhandle med Ministeriet derom. Udvalget skal fremføre sine Ønsker overfor Ministeriet, og man skal søge at tilvejebringe Enighed, men til syvende og sidst er det Ministeriet, der træffer Beslutningen om den Offentliggørelse, der skal finde Sted, om, hvad der kan opnaas Enighed om mellem Ministeriet og Udvalget. Det er Forslagets udtrykkelige Indhold, og jeg tror i Virkeligheden en meget hensyntagende og paa ingen Maade udfordrende Form, der her er valgt overfor den højtærede Regering.

Med Hensyn til Internationaliseringsbegivenhederne mente den ærede Ordfører for Venstre, at vi for vort Vedkommende vilde knytte politiske Manøvrer dertil. Nej, vi ønsker blot at faa den Sag fuldt op-